

LA CIRERETA DEL PASTÍS

Tensió xenòfoba a Irlanda

Com si a Europa li faltés alguna confrontació més, Irlanda ha obert la seva particular caixa dels trons. L'excusa, com tantes vegades, és l'intent d'agressió a una noia per part (suposada de moment) d'un grup de nois romanesos. I en una sola frase tenim els elements necessaris per iniciar l'incendi de l'odi: agressió sexual, i immigració.

Caldran molts més detalls, més evidències i proves per certificar la sospita però amb aquests indicis la gent —alguna gent— ja en té prou per començar la seva particular cacera de bruixes.

És el que bona part de la societat actual espera per entrar en el tant desitjat caos. La vida moderna és molt ensopida i es necessita alliberar adrenalina. Les autoritats s'han convertit en promotors de festes i festivals i invents de música i soroll en un intentant de donar sortida a la impaciència social, però no n'hi ha prou. Necessitem un caos més agressiu, desorganitzat, on cada individu pugui tenir la seva oportunitat de xafar la cara al primer que passa pel davant. Necessitem generar por. Què bonica la imatge de les cases pintades de

LA PREVENCIÓ DE L'EROSIÓ DE LA NOSTA IDENTITAT, ÉS ARA LA NOSTRA PRIORITAT
BATALLÓ DE BELFAST EST

Ballymena proclamant als quatre vents la seva pertinença al gran poble britànic, o irlandès o el que sigui. Que maco imaginar la por dels habitants d'aquestes cases. Quin orgasme saber que els immigrants s'amaguen com rates en cases amigues o amagatalls trobats a l'atzar. Això sí que és vida.

Protestants, catòlics, ateus, de sobte tots han trobat un sol Déu i un sol evangeli. Torturaràs al pròxim com ells et faran a tu mateix. I aquesta és la gràcia: poder pensar que qualsevol dels que ara s'amaguen, podrien ser els teus botxins, de fet ja ho són, et treuen el pa, el treball, l'atenció sanitària, l'habitatge... quins cabrons! Es mereixen això i molt més, apa anem a cremar una altra casa. I la festa s'embolica i s'embolica i arriba el torn de cremar els furgons de la policia, que necessita poc estímul per deixar anar la seva ràbia per les guàrdies sota la pluja. En aquest punt, hem sobrepassat ja l'incident racial, ara estem en plena revolució social i ens sentim millor. I els que no queden al dipòsit de cadàvers ni als box d'urgències, ho celebren. L'home avança directe cap a l'arbre.

ASSOCIACIÓ PELS DRETS CIVILS